

Biuletyn

Rady Dzielnicy III

NR 3/2011 (wrzesień)

egzemplarz bezpłatny

ISSN 1509-1708

Park Zaczarowanej Dorożki oficjalnie działa

wszystkim zapaść w pamięć. Park Zaczarowanej Dorożki został oficjalnie ukończony!

Investycja realizowana była długo, ale z sukcesem. W ramach Parku przebudowano cały teren, powstał dwustrefowy plac zabaw, nowe alejki, pojawiły się nowe drzewa, nowe krzewy, boisko, es-trada. Odtworzony został historyczny element – staw. Powstał zupełnie nowy, funkcjonalny, przyjazny teren rekreacyjny. Koszt tej inwestycji to ok. 2,2 mln złotych. Lwia część tych pieniędzy pochodzi z dofinansowania z Funduszu Ochrony Środowiska. O te pieniądze zabiegał, jakże skutecznie, Dominik Jaśkowiec, Przewodniczący Rady Dzielnicy w poprzedniej kadencji.

Razem z innymi radnymi byłem obecny podczas prac przygotowawczych, współtworzyłem koncepcję placu zabaw, moim pomysłem jest podział placu zabaw na dwie strefy funkcjonalne. Dogałędałem prac w poprzedniej kadencji. W obecnej kadencji pilotowałem finał realizacji, byłem na każdym odbiorze. Cały czas jestem obecny w Parku, monitoruję jego stan.

Park miał być oddany Mieszkańcom już w zeszłym roku, niestety przepisy prawa i ich interpretacje nakazują wybór najtańszego oferenta w przetargu publicznym. Co jest tanie, jest drogie. W tym przypadku kosztem był czas i ogromne opóźnienie wykonawcy prac. Dużym rozczarowaniem jest błąd związany z zasilaniem fontanny. Założenia projektowe nie znalazły uznania służb odpowiedzialnych za fontanny. Zasilanie ze stawu jest niedopuszczalne w obecnej chwili. System oczyszczania wody nie daje pewności, że woda wystrzeliana przez dysze fontanny byłaby czysta i bezpieczna dla dzieci.

Z uwagi na ryzyko wystąpienia biologicznego (bakteryjnego) zanieczyszczenia wody fontanna nie została dopuszczona do użytkowania. Bezpieczeństwo jest ważniejsze od estetyki. Obecnie system zasilania fontanny jest przeprojektowywany.

Dziś, obserwując Mieszkańców, korzystających tłumnie z Parku widać, że to jest dobry kierunek pracy. Dzieci mają plac zabaw, młodzież – boisko, rodzice, babcie i dziadkowie – wygodne ławki i miły dla oka krajobraz.

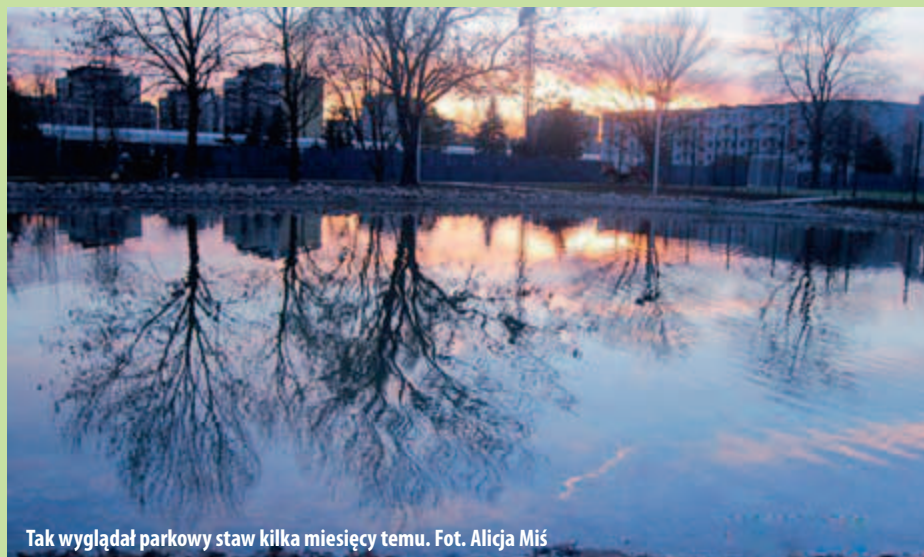
Nie byłbym sobą, gdybym pominął słabe strony. W końcu to też, w części, moje „dziecko”. Mieszkańcy zwracają uwagę na brak barierki oddzielającej alejki i staw. Spieszę poinformować, że prace projektowe są w toku, trwają ostatnie uzgodnienia formy, kształtu, wysokości. W tym roku, jeśli ZIKiT i procedury pozwolą, bariera będzie zamontowana. Drugim ważnym spostrzeżeniem jest gatunek, czy też rodzaj, piasku na placu zabaw. Muszę wrócić tu do wcześniejszego wątku wyboru wykonawcy robót. Wykonawca miał dostarczyć piasek,

dorozumiane jest dla wszystkich, że na placach zabaw używa się piasku żółtego. Niestety, firma wykonująca prace w Parku ma inne spojrzenie, dla niej jedynym kryterium jest cena, a nie logika i przewidywana funkcja placu zabaw. Podczas prac pielęgnacyjnych i konserwacji placu zabaw będą zabiegał o sukcesywną wymianę piasku.

Rada Dzielnicy zaplanowała środki finansowe na montaż monitoringu w Parku. Ponieważ chcemy utworzyć system sprawny i wydajny, to system będzie oparty na monitoringu ciągłym. Każdy inny system monitoringu jest nieskuteczny i nie zapewnia żadnej poprawy bezpieczeństwa. System będzie taki, aby służby mundurowe mogły realnie chronić i bronić Mieszkańców przed łobuzami, a Park – przed wandalami.

Rafał Miś

*Przewodniczący Rady i Zarządu
Dzielnicy III Prądnik Czerwony
e-mail: rafal.mis@gazeta.pl*

Tak wyglądał parkowy staw kilka miesięcy temu. Fot. Alicja Miś

Zapanować nad urbanistycznym chaosem...

Powstaną nowe miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla Prądnika Czerwonego

Na obszarze Dzielnicy III Prądnik Czerwony obowiązuje obecnie pięć miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, obszar Dzielnicy nimi objęty nie jest jednak duży. Niewątpliwie najważniejszym z czerwonoprądnickich miejscowych planów jest obowiązujący od 27 listopada 2009 roku miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Sudół Dominikański” obejmujący park rzeczny i dolinę potoku Rozrywka (Sudół Dominikański). Ponadto niewielkie skrawki południowej i wschodniej części Dzielnicy obejmuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Czyżyny – Dąbie”, niewielki obszar w rejonie skrzyżowania ul. Młyńskiej z al. Gen. Bora Komorowskiego plan „Olsza”, a kolejne dwa plany pokrywają teren cmentarza Prądnik Czerwony (część północną i wschodnią). Ponadto w końcowej fazie prac planistycznych znajduje się szósty plan – miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Mogilska – Chałupnika”, jego uchwalenie przez Radę Miasta Krakowa planowane jest jeszcze w tym roku.

Powyższy stan planistyczny obszaru naszej Dzielnicy nie jest satysfakcjonujący, niemniej trzeba stwierdzić, że najatrakcyjniejsze i najcenniejsze obszary (zarówno pod względem przyrodniczym jak też historycznym) posiadają ochronę planistyczną, bądź to zostały wpisane do rejestru zabytków, bądź to nadano im status pomników

przyrody. Czego zatem brakuje? Na obszarze Dzielnicy III nie ma planów obejmujących swoim obszarem poszczególne osiedla, których zadaniem byłaby ich harmonizacja, wytyczenie kierunków rozwoju i zabezpieczenie przed chaosem urbanistycznym powodowanym presją deweloperów.

Jeszcze jako Przewodniczący Rady i Zarządu Dzielnicy poprzedniej kadencji doprowadziłem do rozpoczęcia prac planistycznych dla pierwszego

z tego typu planów, tj. planu dla części osiedla Wiczysta położonego pomiędzy ulicami Meissnera, Mogilską i Chałupnika.

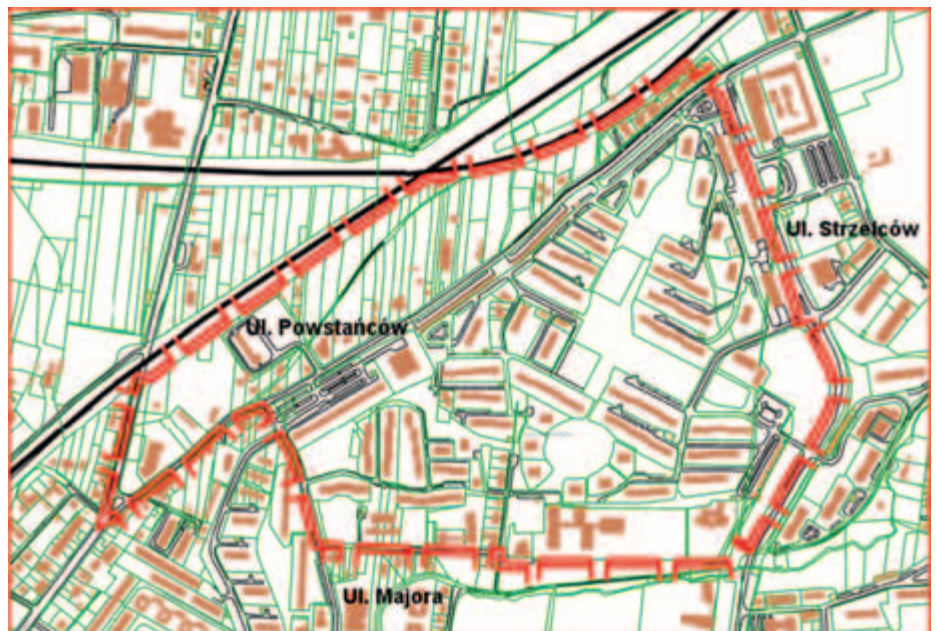
Tuż po wyborach samorządowych rozpoczęłem, już jako Radny Miasta Krakowa, starania o to, aby uruchomić procedury sporządzania planów dla kolejnych obszarów naszej Dzielnicy. Z mojej inicjatywy w maju 2011 roku Rada Miasta Krakowa przyjęła uchwałę zobowiązującą Prezydenta

Rys. 1 Granice sporządzanego Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Mogilska – Chałupnika”, jego uchwalenie nastąpi jeszcze w tym roku

Rys. 2. Granice sporządzanego Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Prądnik Czerwony – Zachód”

Rys. 3. Granice sporządzanego Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Prądnik Czerwony – Północ”

Miasta Krakowa do sporządzenia analiz urbanistycznych dla osiedla Prądnik Czerwony. W wyniku ich przeprowadzenia potwierdzona została konieczność przystąpienia do sporządzenia dwóch nowych planów: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Prądnik Czerwony – Zachód” oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Prądnik Czerwony – Północ”. Jeszcze przed przerwą wakacyjną w lipcu 2011 roku w trybie ekspresowym uchwaliliśmy przystąpienie do ich sporządzania.

Pierwszy z nowych planów miejscowych „Prądnik Czerwony – Zachód” obejmie obszar pomiędzy linią kolejową Kraków – Warszawa a planem miejscowym „Sudół Dominikański” oraz ulicami: Opolską, Lublańską, Majora, Powstańców i al. 29 Listopada. Głównymi celami jego sporządzenia jest: harmonizacja zabudowy poprzez wyznaczenie obszarów zabudowy wielo- i jednorodzinnej, określenie docelowych rozwiązań komunikacyjnych, ustalenie docelowego zagospodarowania terenów przemysłowych w rejonie al. 29 Listopada, jak też ochrona istniejącej zieleni publicznej.

Drugi z nowych planów miejscowych obejmuje środkowy obszar osiedla Prądnik Czerwony

pomiędzy linią kolejową a planem miejscowym „Sudół Dominikański” oraz ulicami: al. 29 Listopada, Powstańców, Majora i Strzelców. Przystąpienie do sporządzenia tego planu ma na celu określenie: docelowego zagospodarowania terenów pomiędzy ulicą Powstańców a linią kolejową Kraków – Warszawa, ochronę zieleni publicznej, w tym terenów pod planowany park osiedlowy, warunków i zasad przeprowadzenia programu rewitalizacji osiedla Prądnik Czerwony.

Zgodnie z procedurą, przy sporządzaniu planów miejscowych niezwykle ważny jest głos mieszkańców, oprócz spotkań konsultacyjnych i prezentacji projektów planów mają Państwo prawo do składania swoich wniosków i uwag. Jeżeli tylko procedura sporządzenia nowych planów przebiegnie sprawnie, winny one wejść w życie na początku 2013 roku, oczywiście w międzyczasie, systematycznie będę składał nowe wnioski o plany miejscowe dla kolejnych osiedli naszej Dzielnicy: Olszy, Ugorka i Rakowic.

Dominik Jaśkowiec
Radny Miasta Krakowa
e-mail: dominikjaskowiec@interia.pl

Drogi Mogilska – Chałupnika nie będzie!

W związku z pojawiającymi się plotkami i pogłoskami dotyczącymi projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mogilska – Chałupnika” chciałbym, jako jeden z inicjatorów przygotowania tego planu, poinformować, że tworzony obecnie plan nie przewiduje budowy drogi łączącej ulicę Mogilską i Chałupnika.

Zaproponowana w planie droga ma łączyć ulicę Mogilską z ulicą Śliczną, zaś jej proponowane przedłużenie – po obecnie istniejącej dawnej bocznicy kolejowej – ma stanowić ciąg pieszo-rowerowy łączący ulicę Śliczną z ulicą Raciborskiego. Ciąg ma stanowić próbę odtwo-

żenia dawnego przejścia pieszego pomiędzy ulicami Śliczną i Kantora oraz ulicami Raciborskiego i Chałupnika zamkniętego po wybudowaniu przy ul. Ślicznej ogrodzonego osiedla mieszkaniowego.

Publiczne wyłożenie projektu planu „Mogilska – Chałupnika” nastąpi przypuszczalnie w czwartym kwartale 2011 roku, o szczegółach i postępie prac będę informował m.in. na stronach naszego „Biuletynu”.

Mateusz Drożdż
radny Dzielnicy III Prądnik Czerwony
e-mail: mateusz.drozd@onet.pl

Redakcja „Biuletynu Rady Dzielnicy III”:

Rafał Miś – redaktor naczelny, Mateusz Drożdż – redaktor prowadzący, Piotr Skowron – sekretarz redakcji i redaktor techniczny. Gazeta jest redagowana kolektywnie przez radnych tworzących Komisję Informacji i Łączności z Mieszkańcami.

Druk: Wydawnictwo – Drukarnia Ekodruk s. c., ul. Powstańców Wielkopolskich 3, 30-553 Kraków, tel. 12 267 36 60

Teksty w wersji elektronicznej można składać osobiście na nośnikach (dyskietki, płyty) w siedzibie Rady Dzielnicy III przy ul. Dobrego Pasterza 6, wysłać pocztą tradycyjną na ten adres lub przesyłać pocztą elektroniczną na adres: dzielnica3@um.krakow.pl. Redakcja zastrzega sobie prawo do redakcji nadesłanych materiałów i dokonywania skrótów. Przesłanych materiałów Redakcja nie zwraca.

Radni Dzielnicy III publikują w „Biuletynie” nieodpłatnie i taką samą formę Redakcja „Biuletynu” może zaproponować innym autorom artykułów lub zdjęć.

Aktualne i archiwalne numery „Biuletynów” z lat 2006–2010 znajdują się na stronie Rady Dzielnicy www.dzielnica3.krakow.pl w dziale: Samorząd i poddziale: Biuletyn Dzielnicy III.

Przekazano do druku: sierpień 2011

Nakład: 8000 egzemplarzy

DYŻURY W SIEDZIBIE RADY DZIELNICY III PRĄDNIK CZERWONY:

Klub „Malwa”, ul. Dobrego Pasterza 6
31-416 Kraków
Telefon i faks: 12 412 49 13
e-mail: dzielnica3@um.krakow.pl
www.dzielnica3.krakow.pl

RAFAŁ MIŚ

Przewodniczący Rady i Zarządu
Dzielnicy III Prądnik Czerwony
w piątki w godz. 18.00 – 19.00
e-mail: rafal.mis@gazeta.pl

DANIEL WIŚNIEWSKI

Wiceprzewodniczący Rady i Zarządu

AGNIESZKA JASIÓWKA

Członek Zarządu Dzielnicy

ANIELA PAZURKIEWICZ

Członek Zarządu Dzielnicy

PIOTR GAWĘŁ

Członek Zarządu Dzielnicy

Dyżur Członka Zarządu
w czwartki w godz. 18.00 – 19.00
jednoosobowe dyżury wymienne,
informacja szczegółowa w biurze
tel. 12 412 49 13

ANNA WANTUCH

Przewodnicząca Komisji Zdrowia
w poniedziałki w godz. 10.00 – 11.00

STANISŁAW SKRZYŃSKI

Przewodniczący Komisji Infrastruktury
w poniedziałki w godz. 17.00 – 18.00

MACIEJ KALEMBA

Przewodniczący Komisji Edukacji
w pierwsze wtorki miesiąca
w godz. 18.00 – 19.00

TOMIR MYŚLIBORSKI

PIOTR MAJAK

e-mail: piomaj@gmail.com
radni Dzielnicy III Prądnik Czerwony
w poniedziałki w godz. 16.00 – 17.00

DARIUSZ WICHER

PAWEŁ WÓJCİK

radni Dzielnicy III Prądnik Czerwony
w środy w godz. 17.00 – 18.00

DOMINIK JAŚKOWIEC

Radny Miasta Krakowa
w czwartki w godz. 17.00 – 18.00
e-mail: dominikjaskowiec@interia.pl
www.jaskowiec.eu

BIURO RADY DZIELNICY

Poniedziałki, wtorki, środy i piątki
w godz. 10.00 – 13.00
telefon i faks 12 412 49 13
e-mail: dzielnica3@um.krakow.pl
www.dzielnica3.krakow.pl

Przewodniczący Rady i Zarządu
Dzielnicy III Prądnik Czerwony nie ponosi
odpowiedzialności za nieobecność radnych
na wyznaczonych przez nich dyżurach.

Rada w pracy

W czasie trzech ostatnich posiedzeń Rada Dzielnicy III Prądnik Czerwony podjęła 35 uchwał.

Rada Dzielnicy III podjęła następujące decyzje finansowe

- anulowała zadanie „Budowa integracyjnego ogródka jordanowskiego wraz z zagospodarowaniem skweru przy ul. Ślicznej/Meissnera” na kwotę 50 000 zł i wprowadziła za to dwa nowe zadania: „Remont mostku na potoku Sudół w rejonie Parku Zaczarowanej Drożki” oraz remonty chodników wg wskazań Dzielnicy po 25 000 zł;
- zmieniła zakres zadań dla Szkoły Podstawowej nr 95 z wymiany przeszkleń i stolarki okiennej na remont kuchni za 40 000 zł i z malowania korytarzy i sal wewnątrz budynku za 20 000 zł na remont kuchni i dostosowanie jej do wymogów HCCP za kwotę – 34 000 zł, a pozostałe 6 000 zł przeznaczyła na malowanie pomieszczeń filii Przedszkola nr 65 przy ul. Powstańców 30;
- przeznaczyła kwotę 48 730 zł z zadań priorytetowych na następujące zadania:
 1. Klub Sportowy „Prądniczanka” – remont szatni – 12 730 zł;
 2. Szkoła Podstawowa nr 95 – zakup doposażenia sprzętu kuchennego – 5 500 zł;
 3. Gimnazjum nr 9 – wymiana przeszkleń na klatce schodowej – kwota 5 500 zł;
 4. Szkoła Podstawowa nr 114 – malowanie korytarzy – kwota 5 500 zł;
 5. Szkoła Podstawowa nr 64 – malowanie łazienek – kwota 5 500 zł;
 6. Szkoła Podstawowa nr 2 – wymiana stolarki okiennej – kwota 5 500 zł;
 7. Gimnazjum nr 11 – wymiana drzwi wewnętrznych - kwota 5 500 zł;
 8. Szkoła Podstawowa nr 2 – zakup namiotu i innego sprzętu rekreacyjnego – kwota 3000 zł;
- podzieliła kwotę 11 070 zł na dwa zadania priorytetowe:
 1. Organizacja wypoczynku dla dzieci i młodzieży – wypoczynek letni – kwota 9070 zł;
 2. Działania na rzecz osób niepełnosprawnych, w tym osób starszych – kwota 2000 zł.

Rada Dzielnicy III postanowiła o następujących działaniach w 2012 roku:

- w zakresie infrastruktury sportowej i rekreacyjnej przeznaczy 60 000 zł na następujące zadania:
 1. Klub Sportowy „Prądniczanka” – remont szatni – 40 000 zł;

2. Ul. Żytnia – modernizacja wielofunkcyjnego boiska sportowego – 20 000 zł;
- w zakresie prac remontowych dróg i chodników, ustaliła następujący ich zakres:
 1. Ul. Widna – remont nawierzchni i chodników;
 2. Ul. Strzelców – remont chodników wg wskazania Rady Dzielnicy;
 3. Ul. Śliczna – remont odcinka ulicy pomiędzy blokami przy ul. Kantora, a osiedlem Śliczna;
 4. Przygotowanie materiałów niezbędnych dla budowy miejsc parkingowych, wraz z uzyskaniem decyzji WZ/ULICP/UŚ (decyzji środowiskowej) dla parkingów przy ul. Kwartowej 3;
 5. Przygotowanie materiałów niezbędnych dla budowy miejsc parkingowych, wraz z uzyskaniem decyzji WZ/ULICP/UŚ (decyzji środowiskowej) dla parkingów przy ul. Miechowity 15a/17;
 6. Ul. Włodkowica – projekt przebudowy ulicy wraz z budową miejsc postojowych;
- w zakresie prac budowlanych i modernizacyjnych ulic lokalnych wraz z oświetleniem ustaliła następujący zakres prac:
 1. Przygotowanie materiałów niezbędnych dla budowy miejsc parkingowych, wraz z uzyskaniem decyzji WZ/ULICP/UŚ (decyzji środowiskowej) dla parkingów przy ul. Kwartowej 3;
 2. Przygotowanie materiałów niezbędnych dla budowy miejsc parkingowych, wraz z uzyskaniem decyzji WZ/ULICP/UŚ (decyzji środowiskowej) dla parkingów przy ul. Miechowity 15a/17;
 3. Ul. Widna – modernizacja;
- w zakresie działań związanych z ogródkami jordanowskimi i zieleńcami w 2012 roku przyjęto następującą listę rankingową zadań:
 1. Bieżące utrzymanie skwerów i ogródków jordanowskich;
 2. Park Rzeczny Rozrywka Etap II – projekt dla odcinka pomiędzy ulicami Naczelną i Rozrywka;
 3. Budowa integracyjnego ogródka jordanowskiego wraz z zagospodarowaniem skweru przy ul. Ślicznej/Meissnera;
 4. Opracowanie dokumentacji projektowej doposażenia istniejącego ogródka jordanowskiego w rejonie ulic: Stanisława ze Skalbierza 12/ Miechowity 8;
 5. Modernizacja ogródków jordanowskich we współpracy finansowej ze SM „Prądnik Czerwony” i SM „Ugorek”;
6. Modernizacja ogródków jordanowskich wg wskazań Rady Dzielnicy;
7. Opracowanie dokumentacji projektowej trasy rowerowej w ciągu ulicy Strzelców/Dobrego Pasterza wraz z realizacją zadania;
8. Poprawa infrastruktury komunalnej (w tym remonty chodników) w ogródkach jordanowskich wg wskazań Rady Dzielnicy;
9. Opracowanie dokumentacji modernizacji ogródków jordanowskich wg wskazań Rady Dzielnicy;
10. Pielęgnacja, wycinka i dosadzenia zieleni niskiej i wysokiej wg wskazań Rady Dzielnicy;
11. Doposażenie ogródków jordanowskich wg wskazań Rady Dzielnicy;
12. Dostawianie ławek, koszy na śmieci oraz koszy na psie odchody wg wskazań Rady Dzielnicy;
- w zakresie problematyki osób niepełnosprawnych przyjęto następującą listę rankingową zadań na 2012 rok:
 1. Budowa integracyjnego ogródka jordanowskiego wraz z zagospodarowaniem skweru przy ul. Ślicznej/Meissnera w Krakowie – kwota 50 000 zł;
 2. Miejski Dzienny Dom Pomocy Społecznej nr 4 – akademia seniora – zajęcia integracyjne – dofinansowanie do zadań priorytetowych – kwota 7000 zł;
 3. Dostosowanie schodów oraz przejść dla pieszych do potrzeb osób niepełnosprawnych według wskazania Dzielnicy – kwota 33 000 zł;
- w ramach zadań priorytetowych na 2012 rok Rada zawnioskowała o ich następujący podział:
 1. Remonty chodników i ulic według wskazania Dzielnicy – dofinansowanie do zadań powierzonych (ul. Widna, ul. Śliczna, ul. Sabaty – sięgacz) – kwota 80 000 zł;
 2. Modernizacja placów zabaw wg wskazania Dzielnicy, w tym modernizacja we współpracy ze Spółdzielniami Mieszkaniowymi „Prądnik Czerwony” i „Ugorek” – kwota 50 000 zł;
 3. Żłobek nr 30 – zakup wyposażenia – kwota 30 000 zł;
 4. Wydawanie „Biuletynu Rady Dzielnicy III” – 5 numerów po 16 stron nakład 8 000 egz. – kwota 28 000 zł;
 5. Otwarty Konkurs Ofert dla organizacji pozarządowych – kwota 15 000 zł;

6. Miejski Dzienny Dom Pomocy Społecznej nr 4 – akademia seniora – kwota 13 000 zł;
7. Park Zaczarowanej Doróżki – montaż systemu monitoringu – kwota 40 000 zł;
8. Państwowa Straż Pożarna JRG 7 – zakup sprzętu ratowniczego (dofinansowanie do zadań powierzonych) – kwota 15 000 zł;
9. Państwowa Straż Pożarna JRG 7 – zakup sprzętu komputerowego – kwota 5 000 zł;
10. Policja – płatne nadgodziny patrolowe na terenie Dzielnicy III wspólne ze Strażą Miejską (dofinansowanie do zadań powierzonych) – kwota 19 000 zł;
11. Policja – zakup radiowozu wraz ze specjalistycznym wyposażeniem – kwota 40 000 zł;
12. Straż Miejska – działania profilaktyczne i dydaktyczne – kwota 5 000 zł;
13. Straż Miejska – płatne nadgodziny patrolowe dla rewirowych z terenu Dzielnicy III Prądnik Czerwony (dofinansowanie do zadań powierzonych) – kwota 19 000 zł;
14. Straż Miejska – zakup radiowozu wraz ze specjalistycznym wyposażeniem – kwota 30 000 zł;
15. MDK – organizacja Dni Dzielnicy – dofinansowanie do zadań powierzonych – kwota 10 000 zł;
16. Dom Dziecka nr 7 – zakup wyposażenia – kwota 5 000 zł;
17. Śródmiejska Biblioteka Publiczna – zakup zbiorów (po 500 zł na każdą z filii Biblioteki z terenu Dzielnicy III) – kwota 3 500 zł;
18. Świetlica terapeutyczna „Iskierka” – zakup wyposażenia – kwota 3 000 zł;
19. Klub Muzyki Współczesnej „Malwa” zakup sprzętu biurowego – kwota 4 000 zł;
20. Organizacja imprez kulturalnych i sportowych na terenie Dzielnicy III – kwota 11 500 zł;
21. Szkoła Podstawowa nr 2 – remont pomieszczeń harcówki szczepu „Puszczanie” – kwota 10 000 zł;
22. Modernizacja pomieszczeń harcówki szczepu „Niger” w budynku po byłym Gimnazjum nr 10 przy ul. Stanisława ze Skalbmierza – kwota 10 000 zł.

Rada Dzielnicy III podjęła następujące decyzje personalne i organizacyjne

- przyjęła rezygnację z członkostwa w Komisji Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska radnego Mateusza Drożdża i przyjęła w skład Komisji radnego Piotra Majaka;
- powołała przewodniczącego i sekretarza Dzielnicowego Zespołu Koordynacyjnego Programu „Bezpieczny Kraków” – przewodniczącą została radna Karolina Manikowska, a sekreta-

- rzem – radny Łukasz Wantuch;
- powołała radnego Rafała Misia na członka Komisji Edukacji i Kultury;
- zmieniła zakres zadań dotyczących budowy parkingów przy ul. Kwartowej 3 i przy ul. Mieczowity 15a/ 17/ 17a z „opracowania koncepcji” na „przygotowanie materiałów wraz z uzyskaniem decyzji WZ/ULICP, UŚ (decyzji środowiskowej) dla budowy parkingów”.

Rada Dzielnicy III zaopiniowała pozytywnie

- ponowne zawarcie umowy najmu z dotychczasowym najemcą lokalu mieszkalnego przy ul. Pawła Włodkowica 6;
- wniosek dyrektora Gimnazjum Nr 9 w sprawie podziału nieruchomości oznaczonej Nr 529 obręb 22 Śródmieście w Krakowie, co ma zrealizowanie wspólnej inwestycji w formule partnerstwa publiczno-prywatnego wybudowania wielofunkcyjnej hali sportowej z zapleczem socjalno-biurowym;
- zamierzenia inwestycyjne objęte wnioskami: nr AU-02-2.6730.2.718.2011.AKW przy ul. Ułanów, nr AU-02-2.6730.2.1004.2011/MDY przy ul. Malawskiego, nr AU-02-2.6730.2.987.2011WWY przy ul. Strzelców 28;
- lokalizację placówki Poczty Polskiej SA na terenie osiedla Ugorek w Krakowie;
- ponowne zawarcie umowy najmu z dotychczasowym najemcą lokalu mieszkalnego objętego wnioskiem nr ML-02.7123.111.2011.MW;
- koncepcję przebudowy boisk, bieżni, budowy placu zabaw z układem komunikacji wewnętrznej przy ul. Stanisława ze Skalbmierza pod warunkiem umieszczenia w projekcie rozbiegu i piaskownicy do skoku w dal, które są niezbędne podczas zajęć wychowania fizycznego;
- zamierzenie inwestycyjne pod nazwą „Budowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego wraz z budową garażu podziemnego, zjazdów, dróg wewnętrznych, miejsc postojowych, elementów architektury przy ul. Reduta w Krakowie oraz wjazdem” pod warunkiem zapewnienia 1.5 miejsca parkingowego na każde mieszkanie;
- zamierzenie inwestycyjne pod nazwą „Budowa z przebudową i nadbudową budynku mieszkalnego na budynek mieszkalny wielorodzinny wraz z przebudową stacji transformatorowej i budowa garażu podziemnego przy ulicy Ptasiej” pod warunkiem zapewnienia 1.5 miejsca parkingowego na każde mieszkanie.

Rada Dzielnicy III zaopiniowała negatywnie

- zamierzenie inwestycyjne objęte wnioskiem nr AU-02-2.6730.2.492.2011.AKA przy ul.

- Brogi z uwagi na planowaną wysokość zabudowy, która nie nawiązuje do zabudowy sąsiedniej oraz ze względu na zbyt małą ilość zaplanowanych miejsc parkingowych;
- zamierzenie inwestycyjne objęte wnioskiem nr AU-02-2.6730.2.714.2011.AKA przy ul. Żułowskiej z uwagi na planowaną wysokość zabudowy, która nie nawiązuje do zabudowy sąsiedniej oraz ze względu na zbyt małą ilość zaplanowanych miejsc parkingowych;
- zamierzenie inwestycyjne pod nazwą „Budowa budynku usługowego wraz z drogami wewnętrznymi oraz parkingami oraz infrastrukturą techniczną i dojazdami przy ul. Dobrego Pasterza / Łępkowskiego”;
- zamierzenie inwestycyjne „Budowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego z lokalami usługowymi w kondygnacji parteru oraz garażami podziemnymi wraz z infrastrukturą techniczną przy ulicy Wysokiej”.

Rada Dzielnicy III zawioskowała

- do Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie o wybudowanie dwóch wiat na przystankach linii 124 oznaczonych w rozkładzie jazdy jako: przystanek „Meissnera” zlokalizowany u zbiegu ulic Janusza Meissnera i Ugorek oraz przystanek „Pszona” zlokalizowany u zbiegu ulic Janusza Meissnera i Mieczysława Pszona.

Przystanek dla linii autobusowej 124 oznaczony jako „Meissnera” posiada zatokę i szeroki chodnik, nie posiada natomiast zadaszonej wiaty, z których mogliby skorzystać pasażerowie oczekujący na przyjazd autobusu. Z przystanku korzystają liczni mieszkańcy pobliskich osiedli, w tym wiele osób starszych, a czas oczekiwania pomiędzy odjazdami autobusów sięga kilkadziesiąt minut. Stojąca przy słupie ławka poprawia komfort ich oczekiwania jedynie w pogodne dni. W przypadku oczekiwania na przyjazd pojazdu w czasie złych warunków pogodowych – opadów deszczu czy śniegu – pasażerowie MPK są pozbawieni zadaszenia. Drugi przystanek, oznaczony jako „Pszona”, nie posiada zatoki, ławki ani wiaty.

Ustawienie wiat na obu przystankach pozwoli mieszkańcom południowych osiedli Dzielnicy III Prądnik Czerwony na komfort oczekiwania na autobus podobny do tego, który posiadają pasażerowie na innych przystankach.

- do Prezydenta Miasta Krakowa, Zarządu Infrastruktury Komunalnej i Transportu w Krakowie oraz Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania o rozszerzenie zakresu działania akcji „Wystawka” o odpady typu opony, cegły, beton i gruz, których składowanie i utylizacja będą możliwe po uruchomieniu Lamusowni

w Krakowie oraz o zwiększenia częstotliwości prowadzenia tej akcji w dzielnicach.

Otwarcie Lamusowni przy ul. Nowohuckiej umożliwi bezpłatne odbieranie i składowanie odpadów, które nie mogły dotąd być przekazywane podczas akcji „Wystawka” – opon, cegieł, betonu i gruzu. Akcja „Wystawka” prowadzona w poszczególnych dzielnicach Krakowa umożliwi wygodniejsze i bezpłatne pozbywanie się niepotrzebnych odpadów bez konieczności wywożenia ich do jednego punktu zbiorczego. Rozszerzenie zakresu zbierania odpadów w trakcie akcji „Wystawka” o opony i gruz oraz zwiększenie częstotliwości jej prowadzenia pozwoli wielu mieszkańcom Krakowa pozbyć się swoich odpadów legalnie i bezpiecznie dla środowiska oraz przypuszczalnie zmniejszy ilość dzikich wysypisk śmieci.

– do Prezydenta Miasta Krakowa o przeniesienie kwoty w wysokości 3000 zł na zakup wyposażenia w ramach zadania pod nazwą „Żłobek Samorządowy nr 30”

Uchwała została podjęta na wniosek dyrektora Żłobka, która wskazała możliwość zmiany wykorzystania środków finansowych, co poprawi efektywność wykorzystania środków publicznych.

– do Prezydenta Miasta Krakowa o podjęcie wszelkich działań zmierzających do rozwiązania umowy użytkowania wieczystego części działki nr 67/148 obr. 22 Śródmieście, objętej miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Sudół Dominikański”, w celu umożliwienia lokalizacji terenów rekreacyjnych na wnioskowanym terenie.

Zapisy planu „Sudół Dominikański” na tym terenie lokalizują tereny zieleni publicznej. Rada Dzielnic realizuje na działkach sąsiednich tereny rekreacyjne, a teren stanowiący część działki 67/148 obr. 22 Śródmieście będzie przeznaczony na realizację „Smoczego Skweru”.

– o wycenę następujących zadań inwestycyjnych i remontów w placówkach oświatowych, które Rada Dzielnic III Prądnik Czerwony planuje realizować w ramach zadań powierzonych w 2012 roku:

1. Szkoła Podstawowa nr 64 – wymiana posadzek PCV na 2 korytarzach i w salach lekcyjnych na II piętrze;
2. Szkoła Podstawowa nr 114 – kontynuacja wymiany PCV na korytarzach na parterze i na I piętrze;
3. Przedszkole nr 20 – wykonanie oddymiania klatki schodowej oraz instalacji oświetlenia awaryjnego;
4. Przedszkole nr 65 – remont kuchni;
5. Przedszkole nr 65 – malowanie pomieszczeń przedszkola;
6. Przedszkole nr 123 – remont schodów zewnętrznych;

7. Przedszkole nr 123 – remont schodów zewnętrznych wraz z wjazdem dla wózków i dostosowaniem do potrzeb osób niepełnosprawnych;
 8. Przedszkole nr 162 – wykonanie izolacji pionowej wraz z odgrzybianiem;
 9. Przedszkole nr 162 – remont wentylacji i malowanie kuchni;
 10. Przedszkole nr 178 – remont czterech sanitariatów wraz z pionami;
 11. Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 9 – dokończenie wymiany stolarki okiennej;
 12. Gimnazjum nr 9 – wymiana okien i przeszkleń;
 13. Szkoła Podstawowa nr 2 – wymiana stolarki okiennej na holu głównym;
 14. Szkoła Podstawowa nr 64 – wykonanie zasuw burzowych;
 15. Przedszkole nr 12 – wymiana instalacji elektrycznej wraz z malowaniem;
- o ustanowienie kuratorów dla ulic Radomskiej i Żułowskiej w Krakowie.

Wymienione ulice znajdują się w samym środku stolicy Małopolski. Ich stan techniczny jest katastro-

falny. Niestety, z uwagi na nieuregulowany stan prawny, nie mogą być objęte remontami ze środków publicznych. Należy podkreślić fakt, że część działek stanowiących ulice Radomską i Żułowską należy do Gminy Miejskiej Kraków, część do nieujawnionych z imienia i nazwiska osób fizycznych. Mimo wielu lat starań nie doszło do nawiązania kontaktu z tymi osobami, ani z ich ewentualnymi spadkobiercami. Taka sytuacja uniemożliwia realizację zadań własnych Gminy, a brak możliwości realizacji remontu jest odbierany przez Mieszkańców jako wyraz bezradności organów Gminy Miejskiej Kraków. Działania służb miejskich mogą pomóc w usunięciu przeszkód formalno – prawnych blokujących możliwość remontu ulic ważnych dla mieszkańców Dzielnic.

Rafał Miś
Przewodniczący Rady i Zarządu
Dzielnic III Prądnik Czerwony

Mateusz Drożdż
Przewodniczący
Komisji Informacji i Łączności z Mieszkańcami
Rady Dzielnic III Prądnik Czerwony

Dzień Otwartego Magistratu

W czasie Dnia Otwartego Magistratu, który już po raz dziesiąty odbył się w Urzędzie Miasta Krakowa, Rada Dzielnic III Prądnik Czerwony przygotowała swoje stanowisko informacyjne.

W niedzielę 5 czerwca 2011 roku drzwi magistrackie zostały szeroko otwarte dla zwiedzających. Tegoroczna edycja odbywała się pod hasłem „Kraków na sportowo” i „20-lecie Dzielnic Miasta Krakowa”. Zwiedzający mogli nie tylko obejrzeć zabytkowe wnętrza krakowskiego urzędu z gabinetami prezydenta miasta i przewodniczącego miejskiej rady, ale także obejrzeć liczne wystawy, prezentacje, pokazy sportowe i występy artystyczne.

Na naszym stoisku oprócz materiałów prasowych, pokazaliśmy mapy zrealizowanych i zaplanowanych inwestycji przez naszą Radę poprzedniej kadencji na terenach Prądnika Czerwonego, Olszy i Rakowic oraz materiały z dwóch naszych klubów sportowych: KS „Wiczysta” i KS „Prądniczanka”.

Radę Dzielnic III Prądnik Czerwony w kontaktach z mieszkańcami Krakowa na naszym sta-

Nasze stoisko w Urzędzie Miasta Krakowa. Fot. Mateusz Drożdż

nowisku informacyjnym reprezentowali następujący radni: Małgorzata Janiec, Patrycja Krok, Maciej Kalemba, Stanisław Skrzyński, Dariusz Wicher, Daniel Wiśniowski, Paweł Wójcik i niżej podpisany.

Dziękujemy wszystkim odwiedzającym za spotkanie w magistracie i za zgłoszone przy tej okazji uwagi, problemy i sprawy dotyczące naszej Dzielnic.

Mateusz Drożdż
Przewodniczący
Komisji Informacji i Łączności z Mieszkańcami
Rady Dzielnic III Prądnik Czerwony

Lamusownia już otwarta

Krakowianie produkują rocznie 327 tysięcy ton odpadów, z czego 86 procent trafia na wysypisko, a tylko 14 procent podlega odzyskowi. Miasto od wielu lat czyni kolejne starania, aby zmienić te proporcje. Realizowane są kolejne inwestycje, dzięki którym system gospodarki odpadami funkcjonuje coraz lepiej i sprawniej. Dotychczas w jego skład wchodziły składowisko w Baryczy, sortownia surowców wtórnych, kompostownia odpadów zielonych, zakład demontażu odpadów wielkogabarytowych oraz urządzeń elektrycznych i elektronicznych, system selektywnej zbiórki odpadów oraz zbiórki innego typu odpadów (wielkogabarytowych, przeterminowanych leków oraz zużytych baterii i świetlówek). 9 czerwca 2011 roku krakowski system gospodarki odpadami został uzupełniony o nowy, bardzo istotny element – lamusownię. Jest to pierwszy w Krakowie nowoczesny punkt odbioru surowców wtórnych i centrum recyklingu, w którym mieszkańcy mogą się pozbywać różnego rodzaju nietypowych odpadów. Jego budowa kosztowała ok. 6,5 mln zł. Powstał on w ramach projektu „Gospodarka odpadami na terenie miasta Krakowa – zbiorcze punkty gromadzenia odpadów” przy współfinansowaniu inwestycji ze środków Norweskiego Mechanizmu Finansowego, którego beneficjentem jest Gmina Kraków, a realizatorem Zarząd Infrastruktury Komunalnej i Transportu. Obiekt ten zlokalizowany jest obok bazy Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania przy ul. Nowohuckiej 1D.

W lamusowi przyjmowane są:

- odpady wielkogabarytowe – stare meble, dywany i wykładziny, wanny, drewno impregnowane i zmieszane;
- zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny – lodówki, pralki, odkurzacze, telewizory, monitory, komputery, drukarki itd.;
- surowce wtórne – tworzywa sztuczne, metale, makulatura, szkło;
- zużyte baterie, akumulatory, żarówki, świetlówki, gaśnice, termometry;
- przeterminowane leki;

- odpady niebezpieczne – przeterminowane odczynniki fotograficzne, środki ochrony roślin, kwasy, rozpuszczalniki, aerozole, alkalia, farby, kleje, tusze, tonery, smary, opakowania po lakierniach i farbach oraz chemii gospodarczej;
- oleje odpadowe i tłuszcze jadalne;
- odpady poremontowe – gruz, ziemia, cegły i beton w workach;
- zużyte opony.

Lamusownia nie przyjmuje zwykłych śmieci komunalnych, odpadów zielonych oraz odpadów budowlanych zawierających azbest, papy, smoły itp.

Przyjeździe na teren lamusowi znajduje się portiernia z wagą dla samochodów, gdzie ważone są odpady przywiezione przez mieszkańców. Za wjazdem mieści się sekcja odpadów komunalnych. Po stronie prawej zlokalizowana jest zadaszona rampa wyładowcza, pod którą stoją w rzędzie kontenery. Do nich wrzucane są przywiezione przez mieszkańców odpady. Poszczególne stanowiska są oznakowane czytelnymi tabliczkami. Przy zjeździe z rampy znajdują się parking i budynki administracyjno-socjalne z wydzielonym pomieszczeniem do przyjmowania odpadów niebezpiecznych, w którym są one umieszczone w specjalnych, szczelnych pojemnikach z zachowaniem wszelkich wymogów bezpieczeństwa, aby opary z odpadów nie wydostały się na zewnątrz. Po północnej stronie placu manewrowego mieści się druga część sekcji odpadów komunalnych, tzw. „aleja kontenerowa”, gdzie przyjmowane są stare meble oraz zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny. Odpady w lamusowi nie są długo przetrzymywane, lecz tylko do czasu zapelnienia poszczególnych kontenerów i pojemników. Te rodzaje odpadów, które zbierane są wolniej, są wywożone do specjalistycznych instalacji służących do ich odzysku lub unieszkodliwiania z częstotliwością zapewniającą bezpieczeństwo ekologiczne.

Lamusownia jest czynna od poniedziałku do piątku w godz. 10 – 18, a w soboty w godz. 7:30 – 15:30. Od mieszkańców Krakowa (osób prywatnych) odpady są przyjmowane bezpłatnie. Jedno-

razowo można oddać do 100 kg zwykłych odpadów, do 20 kg odpadów niebezpiecznych i 15 litrów odpadów ciekłych. Odpady tego samego rodzaju można dostarczyć maksymalnie dwa razy w miesiącu. Przedsiębiorcy mogą korzystać z lamusowi za opłatą (cennik dostępny jest na stronie www.mpo.krakow.pl).

Krakowska lamusownia stanowi bardzo ważne uzupełnienie miejskiego systemu gospodarki odpadami. Została ona zbudowana zgodnie z obowiązującymi wymogami bezpieczeństwa i normami ochrony środowiska, aby nie oddziaływać negatywnie na środowisko. Pozwoli ona ograniczyć problem dzikich wysypisk i nielegalnego spalania śmieci w gospodarstwach domowych, które stanowią poważny problem w Krakowie. Umożliwi skuteczniej chronić środowisko naturalne i poprawić estetykę miasta. Stwarza również mieszkańcom możliwość legalnego, bezpłatnego i cywilizowanego pozbywania się odpadów, których nie można wyrzucać do zwykłego pojemnika. Dzięki niej zostanie zwiększony odzysk odpadów, co spowoduje zaoszczędzenia miejsca na składowisku w Baryczy. Zapewnia ona spełnienie standardów, norm i przepisów prawa polskiego oraz unijnego w dziedzinie gospodarki odpadami. Pełni też ważną funkcję edukacyjną w kwestii podniesienia świadomości ekologicznej krakowian oraz promocji wśród nich idei segregacji odpadów „u źródła”.

Lamusownia cieszy się już dużym powodzeniem wśród krakowian. Codziennie przyjeżdża do niej ok. 60 osób z odpadami. W ciągu pierwszego tygodnia jej funkcjonowania zebrano ok. 40 ton różnego typu odpadów. Zgodnie z założeniami „Planu gospodarki odpadami dla miasta Krakowa – plan na lata 2008–2011 oraz perspektywa na lata 2012–2015” w przyszłości planowane jest utworzenie od 7 do 9 zbiorczych punktów gromadzenia odpadów.

*Paweł Wójcik
Radny Dzielniczy III Prądnik Czerwony*

Babie Lato

Fundacja na rzecz kobiet z chorobą alkoholową oraz osób dotkniętych przemocą – Razem Bezpieczne przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego, realizuje kolejny projekt pt. „Babie Lato”.

Jest to kontynuacja działalności Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego skierowanego szczególnie do kobiet borykających się z tak niezwykle trudnym problemem, jakim jest choroba alkoholowa. Do naszego punktu serdecznie zapraszamy kobiety,

które nie potrafią poradzić sobie z nałogiem, współzależnione czy z syndromem DDA (Dorosłe Dzieci Alkoholików).

W punkcie prowadzonym przez naszą fundację z ogromną życzliwością, anonimowo, bez skrupowania i zbędnych pytań czy ocen otrzymają pomoc i wsparcie wszystkie osoby, które postanowiły uporać się z chorobą. Pomagamy również w przygotowaniu CV, przygotowaniu się do rozmowy kwalifi-

kacyjnej, jak również poprzez indywidualne treningi ze specjalistami umożliwiamy rozwój osobisty i wypracowanie postawy pomagającej radzenie sobie w trudnych sytuacjach życiowych.

*Fundacja „Razem Bezpieczne”
ul. Ugorek 1/221, 31-450 Kraków
e-mail: fundacja@razembezpieczne.org.pl
tel. 12 411 12 81 lub 519 523 555*

Rozważania o monitoringu...

Monitoring nie jest cudownym lekarstwem na wysoką przestępczość. Sam fakt montażu setek kamer obserwujących nasze życie dzień i noc nie spowoduje nagłej poprawy bezpieczeństwa. Monitoring nie zastąpi także policjanta czy strażnika miejskiego, nie dokona zatrzymania osób łamiących prawo ani sam z siebie nie zapobiegnie popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia. Czy zatem warto montować urządzenia rejestrujące naszą codzienną aktywność życiową?

Postulat objęcia monitoringiem przestrzeni publicznej, z której na co dzień wszyscy korzystamy, nie jest nowy i co pokazały badania opinii publicznej uważany jest przez większość Polaków za bardzo kontrowersyjny. Oprócz zrozumiałej niechęci do rejestrowania naszego codziennego życia przez coraz powszechniej dostępne urządzenia elektroniczne, dyskusyjna jest także skuteczność tego typu rozwiązania.

Po pierwsze, identyfikacja potencjalnych sprawców przestępstw i wykroczeń za pomocą monitoringu jest trudna lub w wielu przypadkach wręcz niemożliwa. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w której zdarzenie zarejestrowano za pomocą tzw. kamer poklatkowych działających na zasadzie aparatów fotograficznych wykonujących co pewien, określony czas (np. jedną sekundę) zdjęcie monitorowanego obszaru. Rozwiązanie to pozwala wprawdzie wydłużyć okres w jakim przechowywane są zdjęcia w pamięci systemu niemniej powoduje, że zamiast obrazu ciągłego otrzymujemy fragmentaryczną zbitkę zdjęć, bez gwarancji, że na którymś z nich uchwycony został (zwykle bardzo

krótki) moment łamania przepisów prawa. Po drugie, zawodność monitoringu zwiększa się w przypadkach, w których sprawcy mają zasłonięte twarze np. szalikiem, kapturem czy kominarką, wtedy nawet najlepsza kamera nie jest w stanie zapewnić materiału dowodowego, na podstawie którego będzie możliwa identyfikacja sprawcy.

Po trzecie wreszcie, każdy, nawet najlepszy, monitoring posiada białe plamy (czyli miejsca, których kamera nie obejmuje) i jest tylko kwestią czasu, kiedy zostaną one rozpoznane przez potencjalnych przestępców. Dla zobrazowania problemu podam przykład z Łodzi: na obszarze monitorowanym rosło drzewo, kamera nie mając pełnego pola obserwacji nie zarejestrowała potrącenia przechodnia na przejściu dla pieszych, sprawca wypadku nie został zidentyfikowany i nie można go było ukarać. Drzewo po tym zdarzeniu wycięto, niemniej nie można wyciąć wszystkich drzew, ani zniwelować wszystkich innych przeszkód terenowych, dlatego decydując się na montaż monitoringu trzeba mieć świadomość, że zawsze będą istnieć miejsca, których kamera nie obejmie.

W Rzeczypospolitej Polskiej, podobnie jak w całej cywilizowanej części świata, obowiązują zasady prawa rzymskiego. Jedną z nich jest zasada interpretowania przez sąd wszystkich wątpliwości na korzyść oskarżonego. Kierując się tą zasadą, niezawisłe sądy odrzucają nagrania z monitoringu przedstawiane podczas rozprawy jako materiał dowodowy, dzieje się tak zwłaszcza w sytuacji, kiedy nagrania posiadają słabą jakość techniczną, zostały wykonane w nocy, w niesprzyjających warunkach atmosferycznych lub nie jest na nich uchwycony sam moment popełnienia czynu zabronionego (dotyczy to w szczególności nagrań z kamer poklatkowych).

Decydując się na objęcie przestrzeni publicznej monitoringiem finansowanym z naszych podatków, trzeba również pamiętać o wysokich kosztach realizacji tego przedsięwzięcia. Jeżeli system kamer miałyby finansować Rada Dzielnicy III oznaczałoby to *de facto* duże ograniczenie, jeżeli nie rezygnację z realizacji innych potrzebnych działań: remontów chodników, budowy miejsc parkingowych, modernizacji placów zabaw, prowadzenia remontów w szkołach i przedszkolach. Środki finansowe musiałyby być skoncentrowane tylko i wyłącznie na finansowaniu montażu kamer i ich obsłudze – jak mówi powiedzenie: „kołdra jest krótka” – aby na coś pieniądze dać, trzeba z czegoś zabrać.

Czy pomimo swoich wad monitoring ma sens? Odpowiedź na to pytanie nie należy do najłatwiejszych. Na pewno kierując się m.in. stanowiskiem Rzecznika Praw Obywatelskich nie należy obejmować monitoringiem całej przestrzeni publicznej, należy ponadto ściśle ograniczać krąg osób, które będą mieć dostęp do nagrań. Jeżeli już decydujemy się na montaż kamer trzeba wybrać takie rozwiązania techniczne, które zapewnią najwyższą jakość obrazu niezależnie od pory dnia i nocy oraz zagwarantują ciągłość jego zapisu czyli zastosować zapis ciągły a nie poklatkowy.

Monitoringiem możemy z własnej inicjatywy, ale też za własne pieniądze, objąć swoją własną, prywatną przestrzeń, wtedy tylko my lub osoby przez nas upoważnione będą miały dostęp do nagrań, kamery mogą monitorować wejście do domu, ogród, sklep. To rozwiązanie wydatnie zwiększy nasze bezpieczeństwo - potwierdzają to badania wykonane przez policję - w tych przypadkach następuje rzeczywisty spadek przestępczości. Monitoring często wykorzystywany jest przez wspólnoty mieszkaniowe – tu montaż winien być poprzedzony zgodą wszystkich członków wspólnoty lub przynajmniej jej znacznej większości – co też stanowi dobre i efektywne rozwiązanie, ponieważ małą przestrzeń jest stosunkowo łatwo objąć „okiem” kamery.

Montaż monitoringu boisk sportowych w Szkole Podstawowej nr 114, z boku obok nowego sprzętu znajduje się starszy zakupiony ze środków Dzielnicy III w latach 2003-2006. Fot. Dominik Jaśkowiec

A przestrzeń publiczna? Jak pisałem wcześniej, na pewno nie cały system, w którym „na każdej latarni wisi kamera” jest drogi, nieefektywny i kontrowersyjny prawnie – stanowi naruszenie praw jednostki – gwarantowanych konstytucyjnie każdemu z nas. Co gorsza spowoduje, że praca organów ścigania będzie sprowadzała się głównie do przegłądania, czasem wielogodzinnego, nagrań już po zgłoszeniu zawiadomienia przez osobę pokrzywdzoną, a więc po popełnieniu czynu zabronionego. Zamiast patrolować nasze osiedla i podejmować działania prewencyjne, przeciwdziałać przestępstwom przed ich popełnieniem, policjanci i strażnicy będą przegłądać wykonane nagrania i reagować po fakcie. Oczywiście, tylko wtedy kiedy uda się zarejestrować kamerom sam moment popełnienia czynu zabronionego, a obraz będzie miał wystarczającą jakość, aby uznać go w rozprawie za

materiał dowodowy. Dlatego monitoringiem powinno obejmować się jedynie wybrane miejsca, a policja i straż miejska powinna działać w terenie, patrolując nasze osiedla. Tak jest efektywniej i tak jest bezpieczniej dla nas wszystkich.

W latach 2003 – 2006 z mojej inicjatywy, monitoringiem objęte zostały wszystkie szkoły publiczne funkcjonujące na terenie Dzielnicy. Dostęp do nagrań posiadają jedynie dyrektorzy tych placówek, a za ich zgodą Policja oraz Straż Miejska. Montaż tego systemu był stosunkowo tani i zapewnił wysoką efektywność działania. Programem tym wyznaczony został pewien optymalny kierunek działania, zamiast budować nieefektywny system monitoringu obejmujący teren całego miasta, trzeba skoncentrować się na ochronie wybranych miejsc np. placów zabaw, parków, skwerów czy boisk sportowych. Już dziś na terenie

ogólnodostępnych boisk sportowych Szkoły Podstawowej nr 2 działa monitoring, rejestrujący obraz w paśmie światła widzialnego i nocnego. Podobny system będzie gotowy jeszcze w tym roku na terenie boisk Szkoły Podstawowej nr 114, a w przyszłym roku pod ochroną kamer znajdzie się także cały teren Parku Zaczarowanej Drożki.

Uważam, że o wyższy poziom bezpieczeństwa publicznego należy dbać bez „referendów”, plakatów, wywiadów prasowych, trzeba za to pracować systematycznie wspierając mądre działania i inicjatywy. Poprawa bezpieczeństwa to proces stopniowy, który jak pokazują statystyki na szczęście postępuje.

*Dominik Jaśkowiec
Radny Miasta Krakowa
e-mail: dominikjaskowiec@interia.pl*

Walczymy o remont dojścia do przychodni

Mieszkańcy naszej Dzielnicy, którzy korzystają z usług w przychodni zdrowia przy ul. Radomskiej, od wielu lat borykają się ze wspólnym problemem, jakim jest stan techniczny dojścia do przychodni od strony ul. Radomskiej. Chodniki oraz sama ulica są w opłakanym stanie. Każdorazowe opady deszczu powodują powstawanie ogromnych kałuż i błota, którego praktycznie nie da się przejść. W zimie w ich miejscu powstaje lodowisko, które zagraża zdrowiu przechodzących osób. Dla osób

z wózkami dla dzieci oraz dla starszych mieszkańców taka sytuacja jest wręcz dramatyczna.

Dlatego też tak ważne są próby rozwiązania ciągnącego się od wielu lat problemu. Z końcem lutego radny miejski Dominik Jaśkowiec wystąpił do prezydenta Krakowa Jacka Majchrowskiego z interpelacją, w której pytał się o stan prawny nieruchomości w okolicach przychodni oraz o możliwość budowy chodnika od strony ul. Radomskiej ze środków Gminy Miejskiej Kraków. Niestety,

w odpowiedzi prezydent odpisał, iż tereny pomiędzy ul. Radomską a przychodnią stanowią własność prywatną i nie ma możliwości wykonania tam chodnika ze środków gminnych.

W związku z tym Rada Dzielnicy III Prądnik Czerwony na czerwcowej sesji podjęła uchwałę w której wnioskuje o ustanowienie kuratorów dla ulic Radomskiej i Żułowskiej w Krakowie. Gdyby udało się wprowadzić takie rozwiązanie to remont dojścia do przychodni zdrowia byłby o jeden krok bliżej realizacji.

*Maciej Kalemba
Radny Dzielnicy III Prądnik Czerwony*

Aby dojść do przychodni trzeba pokonać niejedną kałużę. Fot. Maciej Kalemba

Żłobek w sierpniu. Fot. Piotr Skowron

Żłobek nam rośnie

Wszyscy pamiętamy czerwiec zeszłego roku. Katastrofalny wybuch gazu pozbawił nas, naszą Dzielnicę, żłobka. W wyniku oględzin i ekspertyz stwierdzono, że żłobek należy wybudować od nowa. Wybuch uszkodził ściany nośne, stropy, pojawiły się mikropęknięcia zagrażające bezpieczeństwu budowli. Na początku tego roku, w marcu, odbył się przetarg i wyłoniono wykonawcę robót. Obecnie powstaje nowoczesny budynek, w którym znajdzie się miejsce dla blisko 100 dzieciaków. Rośnie nam żłobek większy i bardziej funkcjonalny. Kwota inwestycji to ok. 4 mln złotych. Część pieniędzy pochodzi ze środków programu pomocowego usuwania skutków powodzi, a część z budżetu miasta. Tych miejskich środków pilnował, naszym jastrzęb, Dominik Jaśkowiec, który cały czas czuwał nad odbudową żłobka.

W ramach odbudowy powstanie obiekt o nowoczesnej bryle, wyważonej stylistyce, przemyślany. To będzie obiekt o powierzchni użytkowej ok. 850 metrów kwadratowych. Na dole będą sale dla dzieci, kuchnia, sanitariaty. Na górze część pomieszczeń bę-

dzie przeznaczonych na biuro, część na zaplecze techniczne, a w pozostała przestrzeń przeistoczy się w salę gimnastyczną. Przy żłobku powstanie również zupełnie nowy plac zabaw. W ramach projektu ujęto również instalację solarną do podgrzewania wody użytkowej. To znacząco obniży koszty eksploatacji budynku. Prace realizowane są na podstawie projektu krakowskich architektów, którzy mają doświadczenie w projektowaniu obiektów dużych i średnich zarówno dla inwestorów krajowych jak i zagranicznych.

Wszyscy czekamy na nowy żłobek. Rada Dzielnic III uchwałą Nr IV/ 56 /2011 z dnia 26 kwietnia 2011 r. przeznaczyła na wyposażenie nowego obiektu środki w wysokości 60 000 złotych.

Prace rozpoczęły się 1 czerwca, w Dzień Dziecka. Zakończenie planowane jest na grudzień 2011 roku. Trzymamy kciuki!

*Rafał Miś
Przewodniczący Rady i Zarządu
Dzielnic III Prądnik Czerwony*

Wiśniowa, czyli skrócona historia osiedla

Z końcem lat 50. XX wieku w ramach ekspansji zabudowy mieszkalnej Krakowa w kierunku północnym, urbaniści miejscy podjęli decyzję o budowie osiedla mieszkaniowego. Nowe osiedla miały rozpościerać się między innymi na terenie dawnego tzw. Przedmieścia Warszawskiego czyli przedwojennej dzielnicy XVIII Warszawskie. Od podziału administracyjnego Krakowa wprowadzonego w 1954 roku, tereny te wchodziły w obszar dzielnicy Grzegórzki. Realizacja planu budowy osiedla ruszyła z początkiem lat 60. Na częściowo znacjonalizowane tereny najechały koparki i spychacze. Krajobraz pól i sadów owocowych, podmiejskiej drobnej zabudowy mieszkalnej oraz pozostałości dawnych willi mieszczańskich, ustępował stopniowo mało urozmaiconej betonowej architekturze. Tak powstawało osiedle, którego nazwa zapożyczona od lokalnej, wytyczonej w 1912 roku ulicy, została uogólniona na całość tej małej jednostki urbanistycznej.

Pierwsze bloki mieszkalne oddano już na początku lat 60. i było to dziewięć jedno- i wieloklatkowych „puchatków” usytuowanych pomiędzy ulicą Celarowską a nadbrzeżem rzeki Białuchy. Była to część szerszej inwestycji, realizowanej także po drugiej stronie Białuchy przez Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego „ZETBEEM”. Początkowo adresy nowych lokatorów osiedla przypisane były na os. Wiśniowa wraz z numerem porządkowym danego bloku. Później jednak, wraz oddawaniem do zamieszkania kolejnych bloków, adresy mieszkań przypisano do konkretnych ulic, a pierwotna numeracja bloków zmieniła się.

Nowopowstałe bloki zostały stopniowo zasiedlane przez dotychczasowych lokatorów czynszowych z innych dzielnic Krakowa, m.in. Kazimierza i Bronowic. Wraz z budownictwem mieszkalnym oddawano do użytku także osiedlową infrastrukturę. Na terenie dawnego placu handlowego przy ul. Sadowej – zwanego przez miejscowych „Na Podlewce” – powstał mały osiedlowy kompleks handlowy. Kolejny pawilon powstał po drugiej stronie ulicy Wileńskiej przy al. 29 Listopada, wraz z jedynym w tym rejonie punktem gastronomicznym tj. restauracją „Wiśniowa”. W budynku dawnej ochronki prowadzonej przez siostry służebniczki przy ul. Duchackiej urządzono państwowe przedszkole. Wraz z zwiększającym się napływem ludności powstał plan budowy lokalnej szkoły podstawowej. Usytuowana ona miała być, między innymi, na terenie dawnych ogrodów mieszczańskiej rodziny Dettloffów. Rozpoczęcie

Żłobek w czerwcu. Fot. Mateusz Drożdż

budowy szkoły było wynikiem podjęcia przez ówczesne władze decyzji o uruchomieniu akcji „Tysiąc Szkół na Tysiąclecie Państwa Polskiego”. Szkoła Podstawowa nr 95 przy ul. Wileńskiej powstała jako pierwsza w Krakowie placówka wśród Szkół – Pomników Tysiąclecia. Uroczystego jej otwarcia dokonano 2 września 1962 roku, nadając szkole imię Władysława Broniewskiego. Początkowo uczniowie rekrutowali się z okolicznych szkół (m.in. o numerach: 20, 21, 60, 75 i innych). Pierwszym dyrektorem szkoły był Mieczysław Laba

W 1964 roku w związku z postępującym natężeniem ruchu kołowego na al. 29 Listopada rozebrano zabytkowy kamienny most. Był to tzw. Most Sierakowski na Białusze w rejonie dzisiejszego skrzyżowania al. 29 Listopada, ul. Opolskiej i ul. Lublańskiej. Unikatowy, podziwiany przez wielu architektów most z końca XVIII wieku został zastąpiony przez zwykły betonowy, który stoi do dziś.

Architektura mieszkalna i użytkowa lat 60., mniejsza zabudowa przedwojenna i zrujnowane dawne rezydencje mieszczańskie – to wszystko wzrastało ze sobą zatopione we wszechogarniającej zieleni dawnych sadów, ogrodów i zadrzewionych skwerów. W jeden organizm osiedlowy przyrosły także bloki i wieżowce z drugiej strony ulicy Wileńskiej, po części budowane dla pracowników krakowskiego ZREMB-u.

W latach 80. w krajobrazie osiedla pojawiła się duża zabudowa wielokondygnacyjna. Były to wieloklatkowe bloki z charakterystycznymi przełączkami oraz szerokimi loggiami, przy ulicach Wiśniowej i Żytniej. Później podobne budynki mieszkalne zdominowały ulice Prądyńskiego i świeżo wytyczoną ulicę Fertnera. Na przełomie lat 70. i 80., na terenie dawnych ogrodów doświadczalnych Uniwersytetu Jagiellońskiego, oddano do użytku budynki Wydziału Ogrodniczego i Leśnego Akademii Rolniczej wraz z przyległą infrastrukturą akademicką.

Z początkiem lat 90., w ramach robót melioracyjnych regulujących koryto rzeki Białuchy przy ul. Żytniej, zburzono mocno już zdewastowane dawne podmiejskie rezydencje mieszczańskie, budowane w latach 20. XX wieku. Wraz z ostatnią przebudową koryta Białuchy, z planów miasta zniknęła ulica Czerwona, biegnąca wcześniej od ul. Sadowej przecinając Żytnią do brzegu Białuchy. W ramach przemian ustrojowych i reorganizacji administracji samorządowej, obszar osiedla Wiśniowa wszedł w skład Dzielnicy III Prądnik Czerwony. W związku z powyższym, dotychczasowa jednostka pomocnicza o nazwie Komitet Osiedlowy Osiedla Wiśniowa, przestał istnieć. Jego siedziba mieściła się w jednym z bloków przy ul. Celarowskiej. Komitet był inicjatorem wielu popularnych tzw. czynów społecznych na rzecz osiedla. Były to między innymi: budowa tzw. Parku Seniora

Pół wieku temu tak wyglądał widok z mostu przy ul. Wileńskiej. Plac budowy bloków osiedla Wiśniowa. Fot. Marian Ślósarczyk

Ten sam widok pół wieku później. Fot. Piotr Skowron

wokół dębu przy ul. Celarowskiej oraz alei asfaltowej wzdłuż nadbrzeża Białuchy.

Z początkiem XXI wieku, w niezrozumiałych do końca okolicznościach, rozebrany został dawny dworek Dettloffów przy ul. Wileńskiej 5, który z początkiem XX wieku stanowił salon artystyczny ówczesnej krakowskiej bohemy. W miejscu dawnego dworku powstał wielokondygnacyjny apartamentowiec.

Wielu mieszkańców osiedla zgodnie przyznaje, że jest to obszar przyjazny do życia. Nie licząc starych Grzegórek, jest to położony najbliżej

centrum miasta – 20 minut pieszo do Rynku Głównego – teren o takim stężeniu zieleni. Dość dogodne połączenia komunikacyjne z całym Krakowem, nieduża odległość do rogatek miasta, łatwy dostęp do potrzebnej infrastruktury są dodatkowymi walorami tego miejsca. Pozostaje tylko wierzyć, że przy wciąż postępującej rozbudowie mieszkalnej i kolejnych inwestycjach, pozostanie jeszcze wystarczająca przestrzeń do w miarę swobodnego zamieszkiwania.

Marcin Siwiec

Patroni naszych ulic

Pierwszy zwycięzca powietrzny drugiej wojny

Kapitan Władysław Gnyś w mundurze RAF.
Fot. z książki Barbary Simmons-Gnyś
„Pierwsze spotkanie”

Ulica leży na pograniczu wschodnich Rakowic i zachodnich Czyżyn – w samym środku dawnego lotniczego centrum Krakowa. Nie wygląda imponująco, choć za jakiś czas może się to zmienić, gdy w pobliżu powstanie Lotniczy Park Kulturowy. Od maja 2010 roku nosi nazwę płk. Władysława Gnysia.

Władysław Gnyś zapisał się w historii światowego lotnictwa rankiem 1 września 1939 roku nad Balicami na zachód od Krakowa. Miał wówczas 29 lat, stopień podporucznika i od kilku tygodni służył w krakowskim 2. Pułku Lotniczym. Wystartował do lotu bojowego wraz z dowódcą krakowskiego dywizjonu myśliwskiego kpt. Mieczysławem Medweckim. Niestety, polscy lotnicy lecący w myśliwcach PZL P.11c pechowo trafili mię-

dzy nadlatujące formacje niemieckich bombowców nurkujących Junkers Ju-87 Stuka. Jeden z nich pilotował Leutnant (podporucznik) Frank Neubert, który zauważywszy zagrożenie dla swoich kolegów z przodu, przystąpił do ataku. *„Zmierzyłem się do lecącego po prawej stronie polskiego myśliwca. Potem oddałem pierwszą w tej wojnie serię bez obserwowania rezultatu. Musiałem zaatakować po raz drugi. Moje pociski ginęły w kabynie pilota. Kiedy zmierzałem się do trzeciego ostrzelania, zaatakowana maszyna eksplodowała w powietrzu w wielkiej kuli ognia. Moje spojrzenie przeniosło się naturalnie na drugi myśliwiec nieprzyjacielski (. . .). Gdy zbliżałem się, by przypuścić atak, myśliwiec zgrabnie skręcił w lewo, wzbił się w górę i zawrócił. Już go nie zobaczyłem”* wspominał w raporcie Niemiec.

Atak zaskoczył polskich lotników, którzy właśnie wystartowali, nabierali wysokości i prędkości. Płonący samolot kpt. Medweckiego uderzył w ziemię niedaleko od miejsca startu, Gnysiovi udało się uniknąć ataku – *„Oстрым zakrętem w lewo udało mi się uciec spod ognia wroga. Mój samolot na małej prędkości zawrócił i zdołałem uratować się, lecąc tuż nad ziemią”* wspominał w swoim raporcie.

Polak zawrócił i zdołał jeszcze ostrzelać odlatujące Stukasy, ale te schowały się w chmurach i uciekły. Pilot poleciał więc zgodnie z rozkazem nad Olkusz, gdzie spotkał dwa dwusilnikowe bombowce Dornier Do-17, które – podobnie jak Stukasy – wracały z bombardowania Krakowa. Zaatakował lecącego z tyłu. Niemieccy piloci zacieśnili szyk, by wzajemnie bronić się przed atakiem Polaka, ale któryś z ostrzeliwanych pilotów popełnił błąd i bombowce zderzyły się ze sobą, a następnie spadły na ziemię w pobliżu wsi Żurada. We wrakach zginęło pięciu lotników Luftwaffe, szósty leżał niedaleko kabiny z na wpeł rozwiniętym spadochronem.

Niedaleko Krakowa rankiem 1 września pierwsze zwycięstwa powietrzne oraz straty w walkach

powietrznych odnotowały siły powietrzne obu stron konfliktu w Europie – Niemiec i Aliantów. Stąd walka przeszła do historii światowego lotnictwa.

Gnyś latał nadal ze swoją 121. Eskadrą Myśliwską w kampanii wrześniowej, ale nie miał okazji powiększyć swojego konta zwycięstw. Jeszcze w 1939 roku przez Rumunię dotarł do Francji, gdzie przydzielono go do jednego z polskich kluczy myśliwskich. W kampanii francuskiej trzykrotnie wspólnie z kolegami strącił niemieckie samoloty, przyznano mu zestrzelenie 1/3 Dorniera Do-17, 1/3 bombowca Heinkla He-111 i 1/3 myśliwskiego Messerschmitta Bf-109. Po klęsce Francji przedostał się do Wielkiej Brytanii, gdzie z kilkoma innymi krakowskimi pilotami trafił do tworzącego się polskiego 302. Dywizjonu Poznańskiego i wziął udział w Bitwie o Anglię, a następnie w działaniach innych polskich dywizjonów. Potem, już w stopniu kapitana, dowodził Dywizjonem 317. Warszawskim i na jego czele walczył po inwazji w Normandii. W czasie walk został ranny, a pocisk, który trafił go w okolice serca, pozostał w ciele lotnika już do końca życia.

Władysław Gnyś zakończył wojnę z 3 zwycięstwami powietrznymi na koncie, licznymi odznaczeniami bojowymi, w tym Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari i trzykrotnie Krzyżem Walecznych. Po wojnie pozostał na emigracji i z poznaną w Wielkiej Brytanii żoną Barbarą przeniósł się do Kanady, mieli czworo dzieci. Początkowo wspólnie prowadzili gospodarstwo rolne, a następnie lotnik zmienił rolnictwo na pracę w przemyśle motoryzacyjnym i na prowadzoną wspólnie z żoną hodowlę psów rasowych.

W 1989 roku Gnyś otrzymał list od Franka Neuberta, który również przeżył wojnę i przeczytał w wydanej w latach 70. książce „Wojna w powietrzu 1939 – 1945” o tym, kto uciekł mu spod luf broni pokładowej 1 września nad Balicami. Po kilkuletnich poszukiwaniach odnalazł adres Gnysia w Kanadzie, przygotował doń list z propozycją spotkania, ale bojąc się odmowy zwlekał z jego wysyłką kilka lat. Gdy go jednak wysłał, pozytywna odpowiedź nadeszła błyskawicznie, a obaj piloci i ich rodziny spotkały się. Lotnicy poznali się osobiście i zaprzyjaźnili, co niestety nie wszystkim dawnym kombatantom przypadło do gustu.

Spotkanie i pojednanie obu lotników – dawnych wrogów – nastąpiło 24 lata po słynnym liście biskupów polskich do niemieckich ze słowami *„Przebaczymy i prosimy o przebaczenie”* i 2.5 miesiąc przed mszą w Krzyżowej, w czasie premier Rzeczypospolitej Polskiej Tadeusz Mazowiecki i kanclerz RFN Helmut Kohl objęli się na znak pokoju, co uznano za symbol początku dobrosąsiedzkiej współpracy

Stup obok nowego gmachu Muzeum Lotnictwa Polskiego na rogu ulic Gnysia i Markowskiego. Fot. Mateusz Drożdż

Szczątki jednego z zestrzelonych Dornierów Do-17 leżące między zabudowaniami wsi Żurada.
Fot. z książki Barbary Simmons-Gnyś „Pierwsze spotkanie”

Kanadyjskie spotkanie Władysława Gnyśia (w kurtce lotniczej) i Franka Neuberta w 50 lat po pierwszym spotkaniu nad Balicami. Fot. z książki Barbary Simmons – Gnyś „Pierwsze spotkanie”

między oboma krajami. Przez kolejne lata rządy Niemiec konsekwentnie wspierały polskie dążenia do członkostwa w NATO i Unii Europejskiej. Pojednanie między Polską i Niemcami, podobnie jak pojednanie między Francją i Niemcami, uznawane jest za jeden z najważniejszych filarów Unii Europejskiej.

Władysław Gnyś po wojnie odwiedził swój rodzinny Sarnów niedaleko Sandomierza, awansowano go na pułkownika w stanie spoczynku, został honorowym obywatelem Olkusza i patronem szkoły podstawowej w Żuradzie. Zmarł w Kanadzie 28 lutego 2000 roku.

W Krakowie – we wschodniej części Czyżyn – od września 1980 roku istniała już ulica pierwszego poległego lotnika polskiego i alianckiego zarazem – kpt. Mieczysława Medweckiego. Brakowało jednak ulicy poświęconej pierwszemu polskiemu i alianckiemu zwycięzcy w lotniczych zmaganiach II Wojny Światowej.

W 2009 roku zainicjowałem akcję związaną z nadaniem nazwy ulicy „Pułkownika Władysława

Gnyśia” dotychczas bezimiennej 545-metrowej ulicy pomiędzy ulicami Ernesta Cieśliewskiego i Mariana Markowskiego w pobliżu powstającego wówczas nowego gmachu Muzeum Lotnictwa Polskiego. Pomysł podchwycili i wsparli swoim autorytetem Krakowski Klub Seniorów Lotnictwa oraz Muzeum Lotnictwa Polskiego, a Rada Dzielnicy XIV Czyżyny, na terenie której leży większa część ulicy, podjęła stosowną uchwałę. 26 maja 2010 roku Rada Miasta Krakowa uchwaliła nazwę. Dzięki temu teraz już obaj lotnicy, którzy jako pierwsi wystartowali do obrony naszego miasta w 1939 roku mają „swoje” ulice.

Mateusz Drożdż
Radny Dzielnicy III Prądnik Czerwony
e-mail: mateusz.drozd@onet.pl

Artykuł jest rozwinięciem mojego artykułu pod tytułem „Pojednanie na drugim końcu świata”, który ukazał się w piątek 2 września 2011 roku w „Gazecie Krakowskiej”.

Fot. Mateusz Drożdż

Konkurs fotograficzny

Przewodniczący Rady Miasta Krakowa Bogusław Kośmider oraz Przewodniczący Rady i Zarządu Dzielnicy III Prądnik Czerwony Rafał Miś wraz z przewodniczącymi innych Rad Dzielnic zapraszają do udziału w konkursie fotograficznym „Moja Dzielnica, wczoraj i dziś”.

Konkurs odbywa się w ramach obchodów 20. rocznicy powstania Dzielnic Miasta Krakowa, ma charakter otwarty i jest skierowany do mieszkańców Krakowa. Maksymalnie dwie prace w wersji elektronicznej muszą być związane z daną dzielnicą i powinny przedstawiać charakterystyczne miejsca na terenie dzielnicy.

Prace można przekazywać do 21 września 2011 roku do siedziby rady dzielnicy, której dotyczy zdjęcie. „Konkursowa komisja dzielnicowa I stopnia” w każdej z rad dzielnic do 28 września 2011 roku wybiera trzy zdjęcia, które przekazuje do Kancelarii Rady Miasta i Dzielnic Krakowa. Następnie prace ocenia „Konkursowa komisja II stopnia”, która przyznaje trzy pierwsze miejsca. Prace finałowe zostaną zaprezentowane na wystawie fotograficznej pod tytułem „Moja Dzielnica, wczoraj i dziś” w październiku 2011 roku w Urzędzie Miasta Krakowa.

Dodatkowe informacje, karty uczestnictwa i inne potrzebne szczegóły i dokumenty znajdują się na podstronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miasta Krakowa poświęconej konkursowi – http://www.bip.krakow.pl/?dok_id=45296.

Mateusz Drożdż
Przewodniczący
Komisji Informacji i Łączności z Mieszkańcami
Rady Dzielnicy III Prądnik Czerwony

Miejsca przyjazne seniorom

Jeśli jesteś: właścicielem, organizatorem, managerem miejsca przyjaznego seniorom, prowadzisz działania skierowane do osób starszych, znasz firmę, organizację, instytucję, obiekt, które zasługują na wyróżnienie certyfikatem: Miejsce przyjazne seniorom – weź udział w akcji!

24 maja 2011 roku zostało podpisane porozumienie o współpracy pomiędzy samorządami Krakowa i Małopolski na rzecz poprawy sytuacji społecznej osób starszych oraz budowania pozytywnego wizerunku starości. Podpisanie porozumienia oficjalnie rozpoczęło wspólną akcję społeczną pod nazwą „Miejsce przyjazne seniorom”.

„Działając w trosce o małopolskich seniorów, kierując się obowiązkiem poprawy jakości życia osób starszych, ułatwieniem dostępu do powszechnych

dóbr użyteczności publicznej oraz wzmacnianiem pozycji seniorów w życiu społecznym, podejmujemy się realizacji wspólnych przedsięwzięć. Osoby starsze będące niezmiennie ważnym ogniwem życia społecznego należy traktować ze szczególnym poszanowaniem i godnością, z troską spoglądać na ich potrzeby oraz stwarzać warunki do ich realizacji. Dążymy do tego, aby osoby starsze i problemy z którymi się borykają, nie były traktowane marginalnie, lecz stały się podstawą do podejmowania systemowych działań ukierunkowanych na sprostanie wyzwaniom starzejącej się populacji” – tak zadeklarowały w preambule strony porozumienia, rozpoczynając tym samym pierwszą edycję akcji.

Głównym celem akcji jest promowanie miejsc przyjaznych seniorom działających na terenie Krakowa: kawiarni, sklepów, aptek, instytucji: kultu-

ralnych, edukacyjnych, rekreacyjnych, użyteczności publicznej i innych, odpowiadających na potrzeby starszych mieszkańców poprzez dostosowanie swojej architektury oraz oferowanie produktów, usług i zniżek specjalnie skierowanych do tej grupy.

Miejski Ośrodek Wspierania Inicjatyw Społecznych z siedzibą przy os. Centrum C 10 zaprasza do zapoznania się ze szczegółami akcji oraz do udziału w niej. Szczegółowe informacje, w tym regulamin, znajdują się na stronie http://www.dlaseniora.krakow.pl/start/7155,artykul,miejsce_przyjazne_seniorom.html

Sylwia Drożdż
Miejski Ośrodek

Wspierania Inicjatyw Społecznych
w Krakowie

Noc Muzeów w Muzeum Lotnictwa Polskiego

VIII Krakowska Noc Muzeów odbyła się z piątku na sobotę 20/21 maja 2011 rok. Jej inauguracja nastąpiła w nowym gmachu głównym Muzeum Lotnictwa Polskiego, co stanowiło nie lada atrakcję, gdyż w maju ubiegłego roku budynek nie był jeszcze oddany do użytku. Uroczystego otwarcia Krakowskiej Nocy Muzeów dokonali: prof. dr hab. Jacek Majchrowski, prezydent Miasta Krakowa, prof. dr hab. Stanisław Waltoś, przewodniczący Stałej Konferencji Dyrektorów Muzeów Krakowskich, oraz Stanisław Dziedzic, dyrektor Wydziału Kultury i Dziedzictwa Narodowego Urzędu Miasta Krakowa.

Osoby przybyłe na Noc Muzeów mogły obejrzeć w gmachu głównym salę ekspozycyjną, w której na wybranych przykładach statków powietrznych zostały przedstawione dzieje polskiego i światowego lotnictwa. Interaktywne zabawki oświatowe zgromadzone w sali edukacyjnej pozwoliły zwiedzającym poznać zagadnienia dotyczące lotu. Szczególnie duże zainteresowanie budził umieszczony w niej żyroskop. Urządzenia tego typu wykorzystywane są w ośrodkach szkolenia pilotów i kosmonautów jako trenażer lotów samolotowych. Dają one złudzenie zachowania organizmu człowieka w czasie lotu i manewrów samolotu. Kolejka osób chętnych do sprawdzenia tego na własnej skórze nie miała końca aż do zamknięcia muzeum. W sali kinowej były wyświetlane filmy prezentujące akrobacje lotnicze w wykonaniu Marka Szufy oraz Grupy Akrobacyjnej „Żelazny”. Wieczorne „Spotkanie przy samolocie” prowadzone przez, jak zwykle niezawodnego, Jana Hoffmanna zgromadziło tłumy słuchaczy. Podczas multime-

dialnej prelekcji zatytułowanej „Samolot – piękno i moc, czyli spacer po stu latach historii konstrukcji lotniczych” kierownik Działu Upowszechniania Muzealiołów, będący „chodzącą encyklopedią lotnictwa”, w niezwykle ciekawy i żartobliwy sposób przedstawił zebranym rozwój konstrukcji lotniczych począwszy od skrzydła Otta Lilienthala poprzez samoloty okresu dwóch wojen światowych oraz zimnej wojny po jeden z najnowocześniejszych samolotów Boeing 787 Dreamliner.

Główną atrakcją Nocy Muzeów było uruchomienie silnika jednego z historycznych samolotów znajdującego się w zbiorach Muzeum Lotnictwa. Publiczność zgromadzona na płycie przed dużym hangarem kilkukrotnie mogła obejrzeć odpalenie dziewięciocylindrowego silnika Avia-Wright Whirlwind J5 w jedynym zachowanym egzemplarzu przedwojennego samolotu szkolno-treningowego PWS-26, który brał udział w kampanii wrześniowej w 1939 r. Zwiedzający mieli również możliwość obejrzenia wnętrza samolotów Lockheed F-104S Starfighter oraz Iljuszyn Il-14 i Jakowlew Jak-40, a także śmigłowców Sud-Aviation SE-3160 Alouette III i Bell CH-136 Kiowa. Dużą frekwencją cieszył się również wystawiony specjalny pojazd ekspozycyjny, tzw. „Muzeobus”. Publiczność mogła również skorzystać z krótkiego lotu na uwięzi w muzealnym balonie „Kościszko”. Standardy muzealna z czasów złotej epoki lotnictwa wykonywał kwartet jazzowy Overtime, występujący dużym hangarze. Zwiedzający mogli lepiej odczuć wyjątkową atmosferę Nocy Muzeów na historycznym lotnisku Rakowice-Czyżyny dzięki specjalnemu oświetleniu eksponatów.

Podczas tegorocznej Nocy Muzeów historyczne Lotnisko Rakowice-Czyżyny tętniło życiem do późnych godzin nocnych. Ostatnie osoby opuściły teren Muzeum Lotnictwa Polskiego przed godziną 2 w nocy. W tym roku został pobity rekord, gdyż placówkę odwiedziło 9 192 osoby. Tradycyjną pamiątkę po nocnym zwiedzaniu stanowiła jak zwykle wybita specjalnie na tę okazję okolicznościowa moneta.

Co roku Noc Muzeów w Muzeum Lotnictwa Polskiego stanowiła wstęp do odbywającego się pod koniec czerwca na terenie lotniska Rakowice-Czyżyny Małopolskiego Pikniku Lotniczego, który cieszył się ogromną popularnością. Niestety, w związku z uchynieniem przepisów o organizacji pokazów lotniczych przez prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego dyrekcja Muzeum została zmuszona do odwołania VIII Małopolskiego Pikniku Lotniczego w formule, która dawałaby publiczności satysfakcję na dotychczasowym poziomie. Obecnie lotnisko ma status regulowany przez ustawę o prawie lotniczym, zgodnie z którą mogą tam teraz lądować samoloty w sytuacjach kryzysowych i podczas akcji ratunkowych. Lądowisko może obecnie przyjmować pojazdy o wadze do 450 kg, podczas gdy wcześniej miało pozwolenie na przyjmowanie maszyn ważących do 6.300 kg. Organizatorzy pikniku lotniczego w trosce o wysoką rangę i klasę pokazów nie chcieli ograniczać się jedynie do przylotów statków powietrznych klasy Ultralight i parolotni oraz statycznej ich prezentacji, gdyż byłoby to ogromnym rozczarowaniem dla rzeszy miłośników lotnictwa i spowodowaniem sztandarowej imprezy lotniczej do skali niewielkiego zlotu.

Paweł Wójcik

Radny Dzielniczy III Prądnik Czerwony

Dni Dzielnicy w obiektywie

Pogoda w sobotę 18 czerwca 2011 roku podczas Dni Dzielnicy III Prądnik Czerwony okazała się łaskawa, bo tylko co jakiś czas pomoczyła niewiel-

kim deszczem. A same Dni były udane - o czym za pewne mogą zaświadczyć uczestnicy imprezy. Była karuzela, balony, zjeżdżalnia, przegląd samocho-

dów policyjnych, straż pożarna z pianą, koncerty, zabawy dla dzieci, czarodziejki, kiełbasa z grilla, różne napoje, a na koniec sztuczne ognie. Zapraszamy za rok!

Radni Dzielnicy III Prądnik Czerwony

CEGIEŁKA NA PANTEON

„Niecześnie jest nam dane mieć szansę na podejmowanie tak wielkich historycznych misji, jak budowa Panteonu Narodowego. Nasi przodkowie pokazali nie raz, że społecznymi zbiórkami można dać dowód patriotycznego zaangażowania – tak było wtedy, gdy odbudowywano Wawel i także wtedy, gdy sypano Kopiec Kościuszki.

Dziś, kupując cegiełkę na budowę Panteonu Narodowego w Krakowie, zostawimy trwały ślad naszej obecności oraz damy wyraz szacunku wobec dziedzictwa naszych ojców.

Zbudujmy wspólnie Panteon Narodowy – *In honorem clarissimum Polonorum...*”

„Cegiełka złota” – to oryginalna grafika zaprojektowana przez znakomitego artystę współpracującego z Fundacją, pana Jerzego Dmitruka. Artysta odbił wybraną przez nas grafikę w 400 kolejno numerowanych egzemplarzach.

Prace te zostały oprawione w wysokiej jakości ramę wraz z passe-partout. Na odwrocie każdej z prac znajduje się specjalna pieczęć identyfikacyjna z kolejnym numerem pracy, podziękowaniem oraz okolicznościową sentencją łacińską. Wartość cegiełki – 500,00 zł.

„Cegiełka srebrna” – to odbitka – wydruk litografii ze zbiorów Biblioteki PAU i PAN w Krakowie z roku 1880 przedstawiająca kościół św. Piotra i Pawła.

Odbitki oprawione w passe-partout – ze specjalną dedykacją i kolejnym numerem będą wydrukowane w ilości 4000 sztuk, wartość cegiełki – 50,00 zł.

„Cegiełka brązowa” – to okazjonalna karta pocztowa zaprojektowana przez uczennicę Liceum Plastycznego w Krakowie – przedstawiająca współczesny kościół Piotra i Pawła z logo Fundacji „Panteon Narodowy” z informacją na odwrocie, że to cegiełka.

Nakład kart – 40 tys. sztuk, wartość cegiełki – 5,00 zł.

Każdy nabywca jednej z cegiełek, jeśli tylko wyrazi wolę, znajdzie się na liście darczyńców na rzecz Panteonu Narodowego (imię i nazwisko, miejsce zamieszkania lub nazwa firmy-institucji, miasto – siedziba) zamieszczonej na stronie internetowej Fundacji, a w dniu otwarcia Panteonu Narodowego wpisany zostanie do specjalnej KSIĘGI DOBRODZIEJÓW BUDOWY Panteonu Narodowego.

Jak kupić Cegiełkę

Każdą z Cegiełek można nabyć, płacąc gotówką, bezpośrednio w biurze Fundacji – ul. Kanonicza 14, w godz. 9-15.

Cegiełki: złotą i srebrną można również nabyć, wpłacając odpowiednio kwotę 500,00 zł i 50,00 zł na konto Fundacji Panteon Narodowy

(Bank Spółdzielczy Rzemiosła w Krakowie 91 8589 0006 0000 0031 8323 0001)

a następnie odebrać osobiście lub zamówić dostawę do domu, na koszt nabywcy.

W takim przypadku należy powiększyć koszt zakupu o koszt pocztowej przesyłki poleconej oraz podać adres wysyłki.

Cegiełki brązowe są dodatkowo do nabycia w kościele św. Piotra i Pawła.

Informacje dodatkowe, zapytania: tel. 12 628 64 65, mail: biuro@panteonnarodowy.pl lub www.panteonnarodowy.pl

Województwo Małopolskie wspiera budowę Panteonu Narodowego.

 Małopolska

BSR
Bank
Spółdzielczy
Rzemiosła
w Krakowie

SPONSOR PROJEKTU